

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: בנדיטקיס	שם פרטי: פאינה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

בלועזית Gonik		שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גוניק
תאריך לידה: 15/5/1936	מין: נקבה	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פאינה
בלועזית Faina		עיר לידה: ברדיצ'ב
בלועזית Berdichev		שם פרטי של האב: יצחק
שם פרטי ושם נעורים של האם: פרימה פריד		מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ברדיצ'ב, אוקראינה
ארץ המגורים: אוקראינה	בלועזית Berdichev, zhytomyr oblast	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): Stalingrad , Chelyabinsk oblast, Russia
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
מקום השחרור:	תאריך השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1997	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

נולדתי בשנת 1936 למשפחה פשוטה, אמא, אבא, אני, שתי סבתות ושני סבים. אמא ואבא היו אנשים עובדים, אני הלכתי לגן מגיל צעיר ולא נשארתי בבית. סבי וסבתי גרו בנפרד מאיתנו. ב-1941 עם פרוץ המלחמה באזורנו אבא נשלח לשדה הקרב כדי להילחם. אני ומשפחתי ברחנו, יחד עם עוד אנשים מהמפעל בו אמא עבדה. במהלך הבריחה נסענו ברכבת, אשר הופצה פעמים רבות על ידי הגרמנים, במהלך כל הנסיעה. כאשר הגענו לעיר סטלינגרד נאלצנו לרדת מהרכבת, כי סבא שלי היה חולה מאוד ולא יכול היה להמשיך. לאחר זמן סבי נפטר במקום זה. גם אני במהלך השהות בסטלינגרד חליתי מאוד וסבלתי משלשולים מרובים, שבעקבותיהם אשפזו אותי בבית החולים בעיר סטלינגרד. לאחר זמן החלה ההפצה הגדולה של העיר סטלינגרד, ובקושי רב הצלחנו לברוח בתחבורה האחרונה שיצאה מהעיר. לאחר הבריחה הגענו למחוז אורל, במחוז זה היו לנו קרובים מהצד של אבי. הייתי אז בת 5, ויש לי זיכרון חד שתמיד הייתי רעבה, רציתי לאכול ולא היה מה לאכול. אמי עבדה כל הזמן, היא נאלצה לעבוד הרבה על מנת שתוכל לקנות מעט אוכל למשפחה. בשל הרעב הקשה אמא סבלה מחוסר בויטמין C אשר גרם לכל שיניה ליפול, ואני סבלתי מדלקות וחניכיים חלשות, אשר גרמו לי לאבד את שיניי בגיל צעיר. גרנו יחד עם ההורים של אבא שלי, ולאחר זמן סבי חלה מאוד מחוסר בויטמינים ומהרעב הקשה. סבי סבל מאוד כאשר גוסס, הוא התנפח וסבל מתופעות קשות עד אשר נפטר ונקבר שם. אני והילדים המקומיים באזור היינו נוהגים ללכת לתחנת הרכבת, היכן שעברו הרכבות עם הנוסעים, ושם היינו מחכים לרכבות, ואוספים את השאריות אשר הנוסעים היו זורקים מחלונות הרכבת. התושבים המקומיים התייחסו אלינו לרוב בצורה טובה, לעיתים הם היו מרחמים עלינו ונותנים לנו מעט מהאוכל שלהם, אך גם להם היה קושי רב בהשגת מזון ולכן לא יכלו לעזור לנו, רוב המזון אשר היה נשלח לחזית הקרב. החורף במחוז אורל היה קשה מאוד, הקור היה מקפיא ובלתי נסבל, ובגלל הקור הקשה לא הלכתי לבית הספר. לא היו לנו בגדים, ובחדר בקטן שבו גרנו לא היה לנו שום אמצעי חימום. שהינו באותו אזור עד אשר הגיעו השמועות כי עיר הולדתי שוחררה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם שחרור עירי ברדיצ'ב בשנת 1945, נסענו חזרה אליה. אני עליתי לכיתה א' וכאשר סיימתי שנת הלימודים אבא שב מהמלחמה. במהלך המלחמה אבא היה כותב לי מכתבים רבים משדה הקרב, ועם חזרתו הבאתי את המכתבים האלו לכיתה, על מנת לתת אותם למורה שהקריאה אותם לכל התלמידים. לאחר בית הספר הלכתי ללמוד בקולג' ובאוניברסיטה. במקביל עבדתי במפעל באוקראינה בשם PROGRESS, הייתי עובדת בבקרים ולומדת בערבים. באותו מפעל עבדתי במשך 36 שנה, ובמהלך הזמן התחתנתי ונולד בני. בני למד בקולג', שירת בצבא ולמד באוניברסיטה ב"בריאנק", לאחר מכן התחתן ונולדו לו שלושה ילדים.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עליתי לארץ יחד עם בעלי בשנת 1997, כאשר הייתי בגיל פנסיוני. התחלנו ללמוד עברית באולפן, ובעלי עבד כמטפל. בני ומשפחתו עלו גם כן לארץ והם מתגוררים בחיפה. בני, אשתו וילדיהם למדו טוב את השפה העברית, וכעת הם עובדים כמהנדסים במפעלים בארץ. שני נכדי הגדולים סיימו בית ספר, שירתו בצבא והיום גם הם עובדים. נכדתי הקטנה עדיין בבית הספר, והיא מגיעה אלי על מנת שאעזור לה בשיעורי הבית, ואלמד אותה דברים חדשים.